ANKIE SCHELLEKENS

NAAM Ankie Schellekens
VERTROKKEN IN 1991
VAN Amsterdam
NAAR Venetië
REDEN De liefde

Al sinds de Romereis op het gymnasium was Ankie Schellekens uit Schijndel verliefd op Italië, maar een grotere liefde trok haar ruim 25 jaar geleden over de streep om zich er voorgoed te settelen. Inmiddels kan ze niet meer zonder haar Venetiaanse leven, vrienden en familie. En de dagelijkse spritz.

Thuis in VENETIË

Tekst: Liselotte van Leest

'L'amore, dat is de reden dat ik naar Italië vertrok. Ik ontmoette Gianni, een Venetiaan, tijdens een promotieavond van de Veneto in het Amstel Hotel. Gianni vertegenwoordigde daar de luchthaven van Venetië, waar hij werkzaam was in de commerciële directie, en ik organiseerde groepsreizen naar de stad. Na een briefwisseling – dat bestond toen nog – met muziekcassettes vol met door hemzelf gezongen Italiaanse liedjes op zijn gitaar, ging ik door de knieën. Maar mijn voorwaarde was: huisje en werk in Venetië, anders ging ik niet. Binnen twee weken had hij het geregeld en daar stond ik dan met mijn koffer op Campo Santa Margherita.'

Venezia

'Venetië is een heel bijzonder eiland. Een heerlijke stad – ondanks het stijgende toerisme en het dalend aantal inwoners. Gelukkig woon ik in een heerlijke authentieke buurt (Dorsoduro) waar geen massatoerisme doorheen walst en waar je nog de dagelijkse boodschappen kunt doen. Groente bij de groenteboot of op de markt, vlees bij het ambachtelijke slagertje op de hoek, vis bij de viskraam op het plein. Ik hou van de Italiaanse levensstijl: genieten met elkaar, de gezelligheid, het vrolijke en spontane, altijd en overal volop lekker eten en drinken. Iedereen is welkom en iedereen wil betalen. Venetië is wel een verhaal apart. Een stad zonder verkeer, waar je alles lopend doet en dus iedereen tegenkomt. Wij stappen hier niet in de auto van A naar B en maken nauwelijks afspraken. 's Avonds stoppen de Venetianen op weg van werk naar huis bij een van de lokale wijnbarretjes, om een aperitivo te drinken en daarna wellicht een pizza of pasta te eten met vrienden op het plein. Ook voor kids is het hier aangenaam toeven. Elke buurt heeft zijn eigen school, sportclub en (speel)plein. De beroemde campo's, waar de moeders na school wat drinken op een terrasje terwijl de kinderen spelen. Mijn zoontje liep vroeger met zijn bal onder de arm het plein op en had binnen drie tellen een voetbalteam bij elkaar verzameld. De portiek gold als goal. Af en toe kwam de bal op een terras terecht maar dat was niet erg. Want, ach bambini...'

Romantisch

'Ik woon op driehoog in een palazzo uit 1400 met dakterrasje. Vanuit mijn raam zie ik de visjes zwemmen in het kanaal en heel af en toe zingt er een gondelier onderlangs. Ooit zag ik zelfs een jongeman net voor middernacht druk bezig met het plaatsen van heel veel drijvende kaarsjes in het kanaal. Vervolgens legde hij een bos rozen op de brug, belde

'Ik weet niet wat ze met hun mannen hebben gedaan, misschien in het Canal Grande gekieperd?'

iemand en verdween. De kaarsjes dreven als eendjes langzaam onder de brug door en al snel hoorde ik het getrippel van dameshakjes op de brug. Dit bleek zijn ragazza, vriendin, te zijn. Toen ze de bloemen en de kaarsjes zag, kwam hij weer te voorschijn en omarmden ze elkaar. Hoe romantisch is dat?! Echt gebeurd!'

Acqua alta

'Het heeft me weinig moeite gekost om me aan te passen aan de Venetiaanse levensstijl. Alles went, zelfs acqua alta, hoog water. Als de sirenes afgaan, weet iedereen dat er hoog water in aankomst is. Drie uur later zal de waterstand op zijn hoogtepunt zijn en ga je niet zonder laarzen de deur uit. Dit komt enkele malen per jaar voor. Op de kades staat het water dan tot aan je enkels en soms zelfs tot aan je liezen! Vervelend voor de bars en winkeltjes op de begane grond, die al hun spullen op een verhoging moeten zetten. De meesten zijn er echter op voorbereid, met metalen schotten in de deuropening en pompen om het water weer uit hun toko te krijgen.'

Kriegel

'Hoewel ik me gemakkelijk heb aangepast, word ik wel nog steeds kriegel van de eindeloze praatprogramma's over voetbal op televisie. Met lelijke mannen die door elkaar praten en sexy presentatrices op hoge krukken met enorme splitten, gigantische decolletés en naaldhakken. En dan die kakelende stemmen, per favore, mag de tv iets zachter, Gianni? Ook vind ik het nog lastig dat vele winkels en kantoren sluiten voor eindeloze lunchpauzes. En verder mis ik de fiets. Ik doe bijna alles lopend en soms met vaporetto (openbaarvervoerboot).'

Hè, hè

'Andersom zijn er ook kleine dingen waar Italianen bij mij aan moeten wennen. Ze kijken me nog steeds verschrikt aan als ik na een inspanning zuchtend ergens neerplof en luid "Hè, hè" roep. Bezorgd vragen ze dan of ik me wel goed voel. Ja hoor, niets aan de hand. In Nederland zeggen we gewoon "hè, hè" als we eindelijk ergens gaan zitten. Mijn vrienden weten het inmiddels en imiteren me af en toe. Ze hebben ook moeite met mijn achternaam Schellekens, voor iedereen ben ik uitsluitend Ankie, l'Olandese. Verder vinden ze het heel raar dat ik als Nederlandse geen bier drink.'

Italiaan met Nederlandse moeder

'Mijn Venetiaanse echtgenoot is weinig vernederlandst en onze zoon, die hier is geboren en getogen, is gewoon een Italiaan met een Nederlandse moeder. Hij is trouwens net het huis uit en studeert momenteel in Delft. Hij heeft het naar zijn zin en is heel tevreden over zijn studie, maar hij heeft wel enige moeite met het studenteneten en het Nederlandse klimaat. Ook mist-ie af en toe de warme en vrolijke vriendschap van zijn maatjes uit Venetië, de boottochtjes in de lagune, de gezellige spontane etentjes en feestjes hier. En zijn madre natuurlijk, haha. Gelukkig heeft zijn moeder Nederlands met hem gesproken toen-ie klein was. Daarna wilde hij niet meer, maar hij spreekt het vloeiend.'

Eigen bureau

'Ik heb in Breda een toeristische opleiding gevolgd en vervolgens tien jaar bij een grote studentenreisorganisatie gewerkt. Reizen was altijd al een van mijn favoriete bezigheden. Ik organiseerde groepsreizen naar onder andere Italia. Toen ik naar Venetië verhuisde, was het niet moeilijk om een baan te vinden in het toerisme hier. Ik werkte enkele jaren bij een reisbureau, waar ik reisprogramma's voor Nederlandse groepen op maat organiseerde. Vervolgens ben ik mijn eigen bureautje gestart, waarbij ik me tevens ben gaan toeleggen op bruiloften en feesten voor Nederlanders in Venetië. Het hoogtepunt was de bruiloft van Marco en Leontien Borsato. Dat was een groot succes en ik heb er een leuke vriendschap met de Borsato's aan overgehouden. Ook werk ik al twintig jaar mee aan de Biënnale, een tweejaarlijks gigantisch kunstevenement. Hiervoor organiseer ik openingsactiviteiten met vaak wel zevenhonderd gasten. Dat is echt mijn specialiteit. Of het organiseren van privéfeesten, voor al dan niet bekende, Nederlanders. De feesten zijn privé, dus ik kan niet zeggen voor wie…

'Venetiaanse adel

'Sommige van die evenementen vinden plaats in eeuwenoude Venetiaanse palazzi, die worden gerund door de contessa's (gravinnen, red.). Om de hoge onderhoudskosten van het palazzo te kunnen bekostigen verhuren ze hun palazzi voor feesten en tentoonstellingen. Ik doe alleen maar met zaken de vrouwen des huizes. Ik weet niet wat ze met hun mannen hebben gedaan, misschien in het Canal Grande gekieperd?'

Trouwen in Italië

'Voor Italianen is de bruiloft een eenmalig groots feest, dat is de bedoeling althans, en dit mag veel geld kosten. Met héél veel gangen eten en drinken op een mooie en luxe locatie en veel grote cadeaus. Ze trouwen bijna altijd in de kerk, waarna de uitgebreide lunch volgt die overgaat in diner. Nederlanders zoeken toch net wat anders. Ik bied hen een mooi trouwprogramma, met huwelijk in het stadhuis aan het Canal Grande, vervolgens lunch op een mooi eilandje in de lagune en 's avonds meestal een eenvoudig informeel diner, anders wordt het te veel voor de Nederlandse maagjes. Maar er kan ook uitgepakt worden met een dagenlang feest, in de stijl van Clooney. De bruiloft van Marco en Leontien Borsato was natuurlijk geweldig. Met gondels naar een mooie kerk vol met bloemen. Vervolgens naar het gemeentehuis op Burano voor het wettelijk huwelijk en daarna lunch op mijn favoriete trouwlocatie Torcello. 's Avonds een supergezellig diner aan de kade. Onvergetelijk leuk, zeer tevreden gasten en blij bruidspaar.'

Denkfout

'Nederlandse stellen die willen trouwen in Italië lopen weleens tegen het probleem aan dat ze alles van tevoren geregeld willen hebben, tot in de kleinste details. Dat valt niet mee met Italianen die liever alles op het laatst regelen. Uiteindelijk worden alle problemen opgelost en zijn ze heel flexibel. Maar maanden van tevoren een kloppend tijdschema produceren, is soms lastig.'

'Terug naar Nederland? Misschien in een bejaardenhuisje, maar liever heb ik een Moldavische privéverpleegster die me elke dag naar het plein rolt voor een spritz.'

Staand roeien

'Op mijn roeivereniging, op het eiland Giudecca, kom ik graag. Hier roeien we op zijn Venetiaans, voga alla veneta. Dat betekent staand roeien, zoals de gondeliers dat doen. Het is dan ook een bolwerk van authentieke Venetianen en gondeliers. Heerlijk! Net heb ik weer meegedaan aan de Vogalonga, een kleurrijke roeiwedstrijd met 2000 deelnemende roeiboten, dertig kilometer door de prachtige lagune. Ook de Regatta del Colesterolo vind ik een leuke wedstrijd. Eerst samen lunchen op de roeiclub, met veel worst, pasta en wijn. Niet bepaald een lichte lunch. En vervolgens op naar een vrolijke bootrace.'

Spritz

'In Venetië kom ik graag op mijn vertrouwde Campo Santa Margherita en stamkroegjes. One spritz a day, keeps the doctor away. En elke dag begint met een heerlijke cappuccino. Doppio, caldo, con tanta schiuma, dubbel, heet en met veel schuim, en warme brioche. Ik geniet niet alleen van Venetië, maar ook van de rest van Italië. Vrienden bezoeken in Rome, een cultureel bezoek aan Milaan, skiën in Cortina, naar het strand in Sardinië, rondrijden door Zuidoost-Sicilië, vrienden bezoeken op hun wijnboerderij in Toscane of in hun trullo in Puglia, uitstapjes naar de prachtige Amalfikust en Pompeï en zo kan ik nog wel even doorgaan. Elke streek heeft zijn charme en eigen specialiteiten. En vooral in Zuid-Italië worden we telkens weer verrast door de gastvrijheid, kwaliteit en lage prijzen. Dus of ik ooit nog terug naar Nederland zou willen? Misschien in een bejaardenhuisje. Dat is hier niet zo goed geregeld. Of toch liever een Moldavische privéverpleegster die me elke dag naar het plein rolt voor een spritz.'

Ankie organiseert als Venice Event Organizer niet alleen diverse evenementen. Ze verhuurt ook appartementjes (meestal van Venetiaanse vrienden en bekenden) in allerlei maten, voor min. 3 overnachtingen. Kijk voor meer informatie op *veniceplanner.com*